

Ingrid Liivaleht: Kõike ei pea alati traditsiooniliselt tegema

Ingrid Liivaleht on 19-aastane tüdruk, kes lõpetas eelmisel aastal 32.

Keskkooli. Tal on pikad sihvakad jalad ja mustad juuksed. Iseloomult on ta väga huvitav inimene ning tal on väga hea stiilitunnetus – igapäevases riietuses esineb tal alati must värv, mis lisab talle salapära.

Kuna ta praegu õpib Inglismaal University for the Creative Arts'is filmitootmist ja fotograafiat ning mul polnud õppetöö kõrvalt võimalik sinna kohale sõita, siis kohtusime temaga Skype'i vahendusel.

Ingrid käis 32. Keskkoolis kõik need 12 aastat ning ta on alati olnud tubli ja tegus. Kui ta käis algklassides, siis ta lõpetas kooli alati kiituskirjaga.

Põhikoolis osales paljudel kooliga seotud

üritustel. Ka võitis ta lühijuttude kirjutamise võistlusi ning osales olümpiaadidel, kuigi ta kõigis neis enda arvates väga edukas polnud. Põhikooli lõpus ja gümnaasiumis oli ta aktiivne Õpilasesinduse liige. “Vahepeal olin kooli edendamise grupijuht, vahepeal niisama aktivist,” räägib Ingrid. Ta kandideeris ka koolipresidendiks, aga tema klassivend võitis selle koha ühe häälega.

Ingrid kui kooliväärtuste kandja

11. klassis, kui tuleb teha uurimistöö, korraldas ta esmakordselt ürituse Filmipäev. “See oli esmakordne praktiline töö, mis tegelikult oli üritus, mitte mingi füüsiline projekt. Filmipäevast sai traditsioon ning loodan, et kunagi, kui ma vana olen, siis kutsutakse mind seda vaatama, kui see on juba veelgi suurem ja uhkem üritus!” unistab Ingrid.

Ingrid Liivaleht.

Erakogu

Oma aktiivse panustamisega kooliellu sai ta 2015. aastal ka kooliväärtuste kandja tiitli, sest ta kannab edasi just neid väärtusi, mida meie koolgi: avatus, loovus, hoolivus ja vastutus. “Hea meel, et inimesed arvavad, et ma olen avatud, loov, hooliv ja vastutustundlik inimene!” rõõmustab Ingrid. “Kool on mulle inimesena õpetanud, et alati ei pea kõike traditsiooniliselt tegema või asjale vanaviisi lähenema.”

Kuigi Ingrid leiab, et kõige meeldejäavam üritus on teiste õpilaste jaoks kindlasti gümnaasiumi Playbox, mis on ka tema arvates kõige vägevam üritus 32. Keskkoolis, siis talle endale meeldisid nende kooliaastate jooksul aga kõige rohkem ikkagi algklassidele ja põhikoolile pühendatud üritused nagu Päkapiku küla ja nende Playbox.

Ta lõpetas kooli küll alles eelmisel aastal, kuid igatsus on seda suurem. “Koolist igatsen ma rummikooki! Nali naljaks, aga tegelikult igatsen kõige rohkem ikka inimesi, kes seal on, aga *in all seriousness* rummikooki ka!”

Ingrid Liivaleht (tagumises reas vasakult neljas) oma klassiga tutipäeval.

Erakogu

Igatseb lihtsat asjaajamist

Praegu õpib ta ülikoolis, mis asub Londoni külje all. “Kool on eelkõige praktiline, seega on palju koolivabu päevi, mil sa pead oma projektidega tegelema,” räägib ta oma sealsest koolielust.

Jõuda Inglismaale õppima pole tema sõnul lihtne. „Et jõuda sinna, kus ma praegu olen, pidi ikka hullult vaeva nägema! Ainult koolis ja koolist väljas aktiivne noor saab oma ülikoolile kirjutada sellise *personal statement*’i nagu mina. Samuti pidin olema piisavalt huvitatud oma erialast,“ kirjeldab ta. Loomulikult tuli tal silmitsi seista ka tohutu paberimajandusega, mis Inglismaale

kandideerimiseks ületada tuleb. “Eestist igatsen kiirust ja sellest tulenevat lihtsust: internet, info, inimesed!” tunnistab Ingrid.

Tulevikus tahab Ingrid olla lihtsalt õnnelik ning ei midagi muud. Tema jaoks seisneb õnn selles, kui ta saab olla koos talle kallite inimestega. “Minu eesmärk elus on olla õnnelik ning tööalasel taha olla kunstiliselt võimalikult vaba!”

Ingridi õnnesoov koolile on lühike ja konkreetne: “Jätkake samamoodi!”

Anastassia Donets, 11C